

Зовнішньоекономічна діяльність України в умовах євроінтеграції

Денисенко К.О., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Мозоль Н.І.*

Однією з головних, якщо не провідних, тенденцій розвитку державності в світі є використання найкращих надбань політико-правової думки. До них цілком правомірно належать такі загальнолюдські цінності, як демократія, права та свободи людини, гуманний і справедливий правопорядок. Результатом цих процесів стало формування й чітке конституційне закріплення концепції демократичної, правової держави як відображення загальнолюдського її призначення. Не вдаючись до розлогого історичного екскурсу, зазначу лише, що держави Європейського Союзу (особливо – сталої демократії) вже десятиліттями не тільки сповідають ці засади, а й неухильно дотримуються їх. Дотримання принципів правової держави є своєрідним і обов'язковим критерієм вступу до ЄС.

Проблеми розвитку та засади формування зовнішньоекономічної політики України, її вдосконалення на сучасному етапі досліджуються в роботах А. Гальчинського, В. Андрійчука, І. Бураківського, Ю. Пахомова, В. Новицького, А. Філіпенка та ін.

На сьогодні, зовнішньоекономічні зв'язки України знаходяться в процесі розвитку, перед державою постає важливе завдання зайняти гідне положення у світовому економічному просторі, враховуючи тенденції розвитку світового ринку, міжнародної економічної системи і виходячи з рівня розвитку власної національної економіки [1, с. 15-17].

Необхідність інтеграції нашої держави у світогосподарську систему, обумовлена наступними причинами:

1) необхідністю використання переваг міжнародного поділу праці для прискорення економічного і соціального розвитку країни.

2) потребою вирішення екологічних проблем. Об'єктивна необхідність розвитку зовнішньоекономічних відносин доповнюється об'єктивними передумовами їх реалізації. Саме завдяки цим останнім, економічна інтеграція України у світогосподарську систему стає не тільки необхідною, а й можливою [3, с. 29-32].

3) використання зовнішньоекономічних зв'язків задля прискорення науково-технічного розвитку та інтенсифікації економіки.

4) можливість виходу на світові та європейські ринки і на нові види міжнародної співпраці.

На даному етапі розвитку зовнішньоекономічних відносин для України головними цілями є:

- забезпечення збалансованості економіки та рівноваги внутрішнього ринку країни;

- стимулювання прогресивних структурних змін в економіці;

- створення найбільш сприятливих умов для залучення національної економіки в систему світового поділу праці;

- наближення до ринкових структур розвинутих зарубіжних країн [3, с. 31].

Стратегічно важливим та економічно вигідним є південно-східний напрямок зовнішньої політики України, а саме Чорноморський та Близько-

Східний регіони, Центральна Азія, Індія. Завдяки цим країнам Україна може забезпечити себе альтернативними джерелами постачання енергоносіїв та ринками збуту своїх товарів. Оскільки населення країн Близького Сходу зростає величезними темпами, перед ними постає проблема харчового забезпечення. Великі потоки біженців прямують до Європи і, зокрема, в Україну, що підриває систему безпеки й стабільності, підвищує рівень злочинності. Завдяки виваженій політиці щодо країн Сходу Україна може наповнювати їх ринки продовольчими товарами в обмін на енергоносії, вирішуючи певною мірою харчову проблему, зменшуючи свою енергетичну залежність від Росії, розвиваючи власне сільське господарство та переробну промисловість і знижуючи масштаби міграції [2, с.40].

Україні життєвонеобхідно співпрацювати з країнами Європейського союзу. Для цього, важливим є створення зони вільної торгівлі. Членство у СОТ є передумовою щодо створення зони вільної торгівлі між Україною і ЄС і відповідно – ефективнішою інтеграцією України у ЄС. Вдосконалення законодавства та інституційна реформа що є передумовою членства в СОТ – частково відображає стратегію інтеграції України у ЄС. Одним з основних політичних та економічних наслідків вступу України до СОТ стала активізація переговорів з ЄС щодо укладення Угоди про створення зони вільної торгівлі у рамках Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Можна зробити висновки щодо перспектив розвитку економічних відносин з ЄС на найближчі роки:

- низькі темпи структурних перетворень вітчизняної економіки значною мірою зумовлено непевністю перспектив створення зони вільної торгівлі з ЄС, а непоступливість ЄС у питаннях забезпечення власних інтересів призводить до закриття окремих виробництв в Україні або переорієнтації на інші ринки;

- диверсифікація експортних поставок України до ЄС є не наслідком цілеспрямованої експортної стратегії, а відповіддю на згортання альтернативних «зручніших» ринків;

- ринок України, маючи значний потенціал споживання, на сьогодні є перспективним насамперед для збуту імпортованої готової продукції, а низька якість митного контролю сприяє насиченню ринку товарами низької якості, небезпечними для здоров'я споживачів [3, с. 32].

Незважаючи на всі проблеми та труднощі, Україна за загальним рівнем розвитку може увійти до відповідних міжнародних структур і має перспективи у сфері міжнародної конкурентноспроможності, якщо буде забезпечено цілеспрямовану політику захисту вітчизняного товаровиробника, визначено оптимальну структуру експорту та імпорту.

Список використаних джерел

1. Гаврилюк А. М., Лисунець О.В. Зовнішньоекономічні зв'язки України: історичні, геополітичні, соціальні передумови та нормативно-правове регулювання / А. М. Гаврилюк, О.В. Лисунець // Вінниця: Центр підготовки наукових та навчально-методичних видань ВТЕІ КНТЕУ, 2013. – Ч.1. – С. 15-20

2. Єршоміна С. Зовнішньоекономічна діяльність України в умовах європейської інтеграції / Є.Єршоміна // Вісник податкової служби. – 2012. – №23. – С. 40-42

3. Лисогор В.М., Яремко С.А. Аналітичний огляд напрямків розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України / В.М.Лисогор, С.А. Яремко // Вінниця: Центр підготовки наукових та навчально-методичних видань ВТЕІ КНТЕУ, 2013.–Ч.1.–С.29-32